

บทวิจัย

ผลของโปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ระดับ ศรีหมื่นไวย* นฤมล เอี่ยมณีกุล**
ปัญญรัตน์ ลาภวงศ์วัฒนา*** อาภาพร เผ่าวัฒนา****

บทคัดย่อ

เด็กก่อนวัยเรียน เป็นวัยพื้นฐานสำคัญ ซึ่งพบว่าเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่ ได้รับการดูแลโดยครูผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การวิจัยกึ่งทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 60 คน ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบ่งเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบกลุ่มละ 30 คน มีระยะเวลา 7 สัปดาห์ โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเองของแบนดูรา เป็นกิจกรรมเสริมความรู้ ผ่านการสอน การบรรยาย อภิปรายกลุ่ม และการนำเสนอตัวแบบ โดยจัดกิจกรรม 2 สัปดาห์ ติดตามเยี่ยม 1 สัปดาห์ และติดตามผลอีก 4 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Repeated Measures one way ANOVA และ Independent t-test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็กสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$) ส่วนพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก พบว่าภายในกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดโปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก สามารถช่วยพัฒนาความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็กได้ โดยพยาบาลสาธารณสุข สามารถนำไปเป็นแนวทางในการให้ความรู้ นิเทศ ติดตามการดำเนินกิจกรรมของครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน

คำสำคัญ: การส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน/ ครูผู้ดูแลเด็ก/ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

* นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

** ผู้รับผิดชอบหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

**** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

The Effects of Teacher Development Program for Child Development among Preschool Children In Child Care Centers

Pradub Srimuenwai^{*} Naruemon Auemaneekul^{**}
Punyarat Lapvongwatana^{***} Arpaporn Paowatana^{****}

ABSTRACT

Preschool children had been raised by caregivers teacher in child care center. This quasi-experimental research is designed to study the effect of child care teacher developmental program for promoting child development among preschool children in child care center. The subjects of the study comprised of child care teachers of children in child care centers of the local government district of Nakhonratchasima province, 60 people had been sampling by simple random sampling method and assigned into an experimental group and a comparison group each 30 people. Duration of the study is 7 weeks. The experimental group was assigned three activities plans of teacher development program by applying self efficacy theory. The research procedure last 2 weeks, follow by child care centers visiting and follow-up the forth week after intervention. The activities of increasing knowledge using lecture and group discussions including, vicarious experience. Data were collected by self-administered question on personal characteristics, knowledge, self-efficacy and behavioral preschool children development capacity among teachers in child care center. Data were analyzed by using descriptive analysis, repeated Measures one way ANOVA and Independent t-test, with p-value at 0.05.

The study results revealed that after experiment and follow-up, the experimental group showed significantly higher scores of knowledge and self-efficacy in promoting the development of preschool children than prior to experimentation and higher than those of the comparison group (p-value <.001). The behavioral development of preschool children teachers in child care center were higher than those of the comparison group (p-value <.001) but there was no significant difference within group.

In conclusion, The effects of teacher development program could develop knowledge, self-efficacy of the development of preschool children teachers in child care center. Public health nurse can be used this program to guide giving educator or supervision and monitoring for promoting child development among preschool children.

Keyword: Promoting child development among preschool children/ Child care teacher/ Child care center

^{*} Master Student, Master of Public Health Science major in Public Health Nursing, Faculty of Public Health, Mahidol University

^{**} Corresponding Author, Associate Professor, Department of Public Health Nursing, Faculty of Public Health, Mahidol University

^{***} Associate Professor, Department of Public Health Nursing, Faculty of Public Health, Mahidol University

^{****} Associate Professor, Department of Public Health Nursing, Faculty of Public Health, Mahidol University

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ เป็นความหวังของครอบครัว เด็กที่มีคุณภาพ คือเด็กที่มีการเจริญเติบโต และพัฒนาการที่สมวัย เป็นเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม¹ เด็กก่อนวัยเรียน คือ เด็กอายุ 2 ปี จนถึงอายุ 6 ปี เป็นวัยพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่การ พัฒนาการที่สำคัญ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพที่มากที่สุด เริ่มรู้จักพึ่งพาตนเอง แสดงออกความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นการกระทำมากขึ้น พัฒนาการส่วนใหญ่ของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสม จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของเด็กแต่ละคน²

จากการสำรวจและศึกษาวิจัยระดับ พัฒนาการของเด็กไทยในระดับชาติ ในโครงการวิจัย พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย ปี 2550 โดยการสุ่มสำรวจเด็กอายุ 1 – 5 ปี โดยใช้แบบทดสอบ พัฒนาการเด็ก DENVER II พบว่าเด็กในช่วงอายุ 4 -5 ปี พบว่ามีพัฒนาการสมวัยร้อยละ 57.9³ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจพัฒนาการเด็กตามกลุ่มอายุ ปี 2555 ของศูนย์วิชาการเขตนครชัยบุรินทร์ โดยการใช้แบบประเมินพัฒนาการอนามัย 49 ซึ่งแยกเป็นรายกลุ่มอายุ พบว่า เด็กในกลุ่มอายุ 3 – 5 ปี มีพัฒนาการไม่สมวัยร้อยละ 38.8⁴ จากโครงสร้างประชากรปัจจุบัน พบว่าเด็กอายุ 3 - 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.5 จะได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากสถานบริการ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย⁵ ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็ก ระบุว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมหนึ่งที่สำคัญที่มีผลต่อพัฒนาการเด็ก ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่สำคัญคือ ผู้เลี้ยงดูเด็กกลางวัน ซึ่งไม่เพียงแต่พ่อแม่เท่านั้น ผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็ก โรงเรียนอนุบาล ควรได้รับการพัฒนา

ความรู้และทักษะในเรื่องพัฒนาการเด็กร่วมด้วย³ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นสถานที่ดูแลและให้การศึกษาเด็ก อายุระหว่าง 3 - 5 ปี ซึ่งเป็นสถานที่เพื่อการพัฒนาเด็กให้ได้รับความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ดูแลเด็ก เพื่อช่วยในการดูแลเด็กได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุม ครูผู้ดูแลเด็กจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อเด็กเป็น ผู้ที่ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก และเป็นคนช่างสังเกตความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็ก เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม⁶ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยมีหลายปัจจัย คือ ปัจจัยทางด้านพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าพันธุกรรมอาจเป็นตัวกำหนดแนวทางที่ทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีผลตอบสนองต่อการเรียนรู้หรือสติปัญญาของเด็กเอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กมีความสามารถของพัฒนาการมากขึ้น โดยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก คือ การอบรมเลี้ยงดู และการจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กแต่ละช่วงวัย

จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมด 691 แห่ง พบว่า ผลการประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายุ่ กรมอนามัย ปี 2554 ในเขตอำเภอเมือง 44 แห่ง พบว่ามีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมาก จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.9 ซึ่งที่เหลืออยู่ 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 59.1 และเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 60 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งกำหนดไว้ที่

ร้อยละ 80 จากผลการประเมินศูนย์เด็กเล็กน่ายู่พบว่า ผลการประเมินที่เป็นปัญหา ได้แก่ ด้านส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.4 โดยเฉพาะการได้รับการประเมินพัฒนาการตามเกณฑ์อายุ การจัดมุมการเรียนรู้สำหรับผู้ปกครอง และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กแก่ผู้ปกครอง และจากการสอบถามครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน เรื่องการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก(วันที่ 1-3 สิงหาคม 2555) พบว่า ครูผู้ดูแลเด็กขาดความมั่นใจในการตรวจประเมินพัฒนาการ และไม่มั่นใจตนเองว่าสามารถตรวจประเมินพัฒนาการเด็กได้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลผลพัฒนาการ การแจ้งผลการประเมินและการให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง เรื่องพัฒนาการเด็ก ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยคิดว่าผู้ปกครองจะไม่เชื่อถือ ผลการประเมินและคำแนะนำจากตนเอง และผลการสอบถามในภาพรวมที่ครูผู้ดูแลเด็กทุกคนระบุว่า ต้องการพัฒนาความสามารถของตนเองในการตรวจประเมินพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องการศึกษาความต้องการการพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยงเด็ก การพัฒนาสมรรถนะครูผู้ดูแลเด็กก่อนบวชและปฐมวัยตามมาตรฐานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น⁷ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความต้องการการพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยความต้องการการพัฒนาความรู้มากที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการสอน และด้านการพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยก่อนเรียน และครูผู้ดูแลเด็กยังขาดความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการศึกษา รวมถึงปัญหาในด้านการ

เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่ครูผู้ดูแลเด็กมีปัญหาเรื่องการจัดประสบการณ์ตามแผน การนำความรู้มาส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้สอดคล้องกับพัฒนาการจริงของเด็ก การประเมินพัฒนาการเด็กตามจริงและเป็นรายบุคคล และครูผู้ดูแลเด็กยังมีความต้องการพัฒนาในเรื่องความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการศึกษา การพัฒนาการนำความรู้มาส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้สอดคล้องกับการประเมินพัฒนาการและการนำผลการประเมินพัฒนาการมาใช้

ทฤษฎีความสามารถของตนเอง (self-efficacy) เป็นทฤษฎีซึ่งกล่าวไว้ว่าการที่บุคคลจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดจากบุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนเอง จึงมีอิทธิพลที่จะช่วยให้บุคคลปฏิบัติงานเฉพาะอย่างได้ เมื่อบุคคลมีทักษะที่จะปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม มีกำลังใจ และตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องต่อไป⁸ เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กเกิดความมั่นใจ และเชื่อในความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนผู้วิจัยในฐานะพยาบาลสาธารณสุขและพยาบาลอนามัยโรงเรียนเห็นความสำคัญในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กให้มีความมั่นใจในความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนจึงมีความสนใจประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ทั้งนี้เพื่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้มีความเหมาะสมตามวัยต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังทดลองและระยะติดตามผล ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การ

รับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. หลังทดลองและระยะติดตามผล ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน

และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

โปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเอง เพื่อพัฒนาความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ในเรื่องการประเมินพัฒนาการเด็ก การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ผ่านกระบวนการ ดังนี้

1. ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery experience) โดยใช้การสาธิต สาธิตย้อนกลับ การฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง ในเรื่องการประเมินพัฒนาการเด็ก การแปลผล และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็ก
2. การเห็นตัวแบบและประสบการณ์ของผู้อื่น (Vicarious experience) โดย การใช้ตัวแบบมีชีวิต เล่าประสบการณ์ที่สำเร็จ การใช้ตัวแบบ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการสะท้อนคิด
3. การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Arousal) โดยการให้ความรู้ เพื่อพูดชักจูงให้เห็นประโยชน์ของการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก การพูดชมเชย และสรุปประเด็นเกี่ยวกับข้อดี และประโยชน์ของการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
4. การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) โดยการอภิปรายกลุ่ม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก การติดตามเยี่ยมครูผู้ดูแลเด็กที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อกระตุ้นอารมณ์ให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความมั่นใจ

ตัวแปรตาม

1. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก
2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก
3. พฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก

รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Research) โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเองของแบนดูรา (Bandura, 1977) โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน

2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ รวบรวมข้อมูลตัวแปรโดยใช้แบบสอบถาม ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลทั้งสองกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 36 แห่ง มีครูผู้ดูแลเด็กจำนวน 125 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 16 แห่ง มีครูผู้ดูแลเด็กทั้งหมดจำนวน 60 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับฉลากได้ กลุ่มทดลอง จำนวน 8 แห่ง และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 8 แห่ง และมีการสุ่มอย่างง่ายกลุ่มทดลอง สุ่มครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละ 4 คน จำนวน 6 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละ 3 คน จำนวน 2 แห่ง และกลุ่มเปรียบเทียบ สุ่มครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก 5 คน จำนวน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละ 4 คน จำนวน 4 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กละ 3 คน จำนวน 3 แห่ง ซึ่งมีครูผู้ดูแลเด็กกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 30 คน 2.ยังขาดการสุ่มใช้การสุ่มมาแห่งละเท่าไรจึงได้ 30 คน เกณฑ์การคัดเข้า คือ เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีครูผู้ดูแลเด็กจำนวน 2 คนขึ้นไป ส่วนครูผู้ดูแลเด็กต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 1 ปี คำนวณขนาดตัวอย่างจาก Power analysis (Glass, 1976 อ้างใน บุญใจ ศรีสถิตนรากร) โดยมีการกำหนดค่า power = .80 effect size = 3.957 ซึ่งเมื่อนำมาเปิดจากตารางที่ α .05 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 25 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และป้องกันการสูญหายไประหว่างการทดลองจึง เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 เป็นกลุ่มตัวอย่างละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ครั้งนี้ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรรถนะการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการได้รับการอบรม จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดความรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการเด็ก พัฒนาการเด็กตามวัยในแต่ละด้าน วิธีการตรวจประเมินพัฒนาการเด็กในแต่ละวัย การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 15 ข้อ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ค่าความเชื่อมั่น KR-20 (Kuder-Richardson Method) ของแบบสอบถามมีค่า เท่ากับ .65

ส่วนที่ 3 แบบประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองของครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ใน

เรื่องการพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (4) เห็นด้วย (3) ไม่เห็นด้วย (2) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา

ของคอนบราค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ .96

ส่วนที่ 4 แบบประเมินพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ประกอบด้วย การประเมินพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน 6 ข้อ การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก จำนวน 8 ข้อ และการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก จำนวน 6 ข้อ โดยมีข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ปฏิบัติเป็นประจำ 3 คะแนน ปฏิบัติบ่อยครั้ง 2 คะแนน ปฏิบัติบางครั้ง 1 คะแนน และไม่ปฏิบัติเลย 0 คะแนน ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ .93

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่ โปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ประกอบด้วย ความรู้ การรับรู้ และพฤติกรรม การส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนสำหรับครูผู้ดูแลเด็ก โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเอง ผ่านประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จ การได้เห็นตัวแบบ การใช้คำพูดชักจูง และการกระตุ้นอารมณ์ เน้นการใช้กลวิธี กิจกรรมเสริมความรู้ ผ่านการสอน การบรรยาย และอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอตัวแบบ กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ผ่านการฝึก และปฏิบัติ โดยการฝึกปฏิบัติเรื่องการประเมินพัฒนาการเด็ก การแปลผล และการนำผลการประเมินพัฒนาการมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็ก และการเรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง โดยกิจกรรมดำเนินการในวันเสาร์ตั้งแต่เวลา 8.00 – 16.00 น. ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

โดยกลุ่มที่ 1 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 14 คน และกลุ่มที่ 3 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 6 คน โดยกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกันได้ เนื่องจากติดภารกิจ ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินกิจกรรมตามบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยสัปดาห์ที่ 1 และ สัปดาห์ที่ 2 มีการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมที่ได้จัดทำไว้ และสัปดาห์ที่ 3 การติดตามเยี่ยมครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็กในกลุ่มทดลอง พร้อมทั้งเก็บข้อมูลหลังการทดลองของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ และสัปดาห์ที่ 7 เป็นการเก็บข้อมูลระยะติดตามผลการทดลองของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

3. การดำเนินการวิจัย มี 2 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียมการ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (หนังสืออนุมัติเลขที่ MUPH 2014-129) ได้ทำหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่อยู่ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ หลังจากนั้นผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการทำวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำโปรแกรม เตรียมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 4 คน เป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องพัฒนาการเด็ก และจัดทำกำหนดการ และขั้นตอนในการจัดโปรแกรมการดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน

2. ขั้นตอนการ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 7 สัปดาห์ แต่

เนื่องจากการจัดกิจกรรมไม่สามารถจัดพร้อมกันได้ จึงมีการแบ่งกลุ่มทดลองในการจัดเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มได้รับกิจกรรมเป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558 – 29 เมษายน 2558 ดำเนินการจัดกิจกรรม 2 ครั้ง ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรม 4 กิจกรรม และการติดตามเยี่ยมที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 ครั้ง และติดตามผลภายหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โดยแผนการจัดกิจกรรมในสัปดาห์ที่ 1 ประกอบด้วย 3 กิจกรรม สัปดาห์ที่ 2 1 กิจกรรม โดย *สัปดาห์ที่ 1* วันที่ 1 ประกอบด้วย 2 กิจกรรม คือ *กิจกรรมที่ 1* “พัฒนาการเด็กสำคัญอย่างไร” เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอน การอธิบาย เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการเด็กและส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญของพัฒนาการเด็ก และประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กโดยการใช้คำพูดโน้มน้าวชักจูง ให้เห็นความสำคัญ และมีการอภิปรายกลุ่ม ระบายหรือสะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับความสำคัญของครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง *กิจกรรมที่ 2* “สาธิต และปฏิบัติจริง” เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เรื่องการประเมินพัฒนาการเด็ก การแปลผล และการนำผลการประเมินพัฒนาการมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็ก เพื่อให้ได้ทดลองทำด้วยตนเอง โดยการใช้สถานการณ์จำลอง ในการส่งเสริมพัฒนาการ และเปิดโอกาสให้ระบายหรือ

สะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค และความสำเร็จในการปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ใช้ระยะเวลา 3 ชั่วโมง *สัปดาห์ที่ 1* วันที่ 2 ประกอบด้วย *กิจกรรมที่ 3* “เราทำได้” เป็นกิจกรรมเพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กได้เห็นตัวแบบ โดยการใช้ตัวแบบมีชีวิต (live modeling) โดยใช้ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ประสบความสำเร็จ ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมาก บอกเล่าการทำกิจกรรมด้านการส่งเสริมพัฒนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เรื่องการประเมินพัฒนาการเด็ก การแปลผล และการนำผลการประเมินพัฒนาการมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็ก ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และการสะท้อนคิดเกี่ยวกับการทำงานด้านการส่งเสริมพัฒนาการของครูผู้ดูแลเด็ก และมีการอภิปรายกลุ่ม ระบายหรือสะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และความสำเร็จในการจัดทำแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ*สัปดาห์ที่ 2* ประกอบด้วย *กิจกรรมที่ 4* “คำถามจากพ่อแม่” เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และส่งเสริมให้เห็นความสำคัญ ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กเรื่องพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน โดยการใช้คำพูดโน้มน้าวชักจูง ให้เห็นความสำคัญ และประโยชน์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครองเด็กเรื่องส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมการให้คำปรึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยการใช้ความรู้ และฝึกปฏิบัติ โดยการใช้สถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษาด้านส่งเสริมพัฒนาการเด็กแก่ผู้ปกครองเด็ก การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนที่บ้าน

เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กได้ทดลองทำด้วยตนเอง และเรียนรู้ถึงประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาด้านส่งเสริมพัฒนาการเด็กแก่ผู้ปกครองเด็กที่ตนเองสามารถทำได้ และเปิดโอกาสให้ระบายหรือสะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค และความสำเร็จในการปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เพื่อกระตุ้นอารมณ์ครูผู้ดูแลเด็กให้รับรู้ถึงความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของตนเอง ใช้ระยะเวลา 3 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 3 เป็นการติดตามเยี่ยมครูผู้ดูแลเด็กที่ศูนย์เด็กเล็กคนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริง และพูดคุยถึงปัญหาอุปสรรค และความสำเร็จในการปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และมีการพูดโน้มน้าว ชักจูง ชมเชย เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองในการทำกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบได้รับกิจกรรมตามรอบการอบรมตามปกติ และได้รับเอกสารใบความรู้ในแต่ละกิจกรรมภายหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ หลังการทดลองในสัปดาห์ที่ 3 และระยะติดตามในสัปดาห์ที่ 7 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ จะได้รับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดแบบมีโครงสร้าง ให้ครูผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และในระยะติดตามผลด้วยแบบสอบถามชุดเดิม มีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการพิทักษ์

กลุ่มตัวอย่างโดยการส่งโครงการวิจัยเพื่อขอคำรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ก่อนการทดลองผู้ดำเนินการวิจัยขอความยินยอมในการเข้าร่วมโครงการการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square และสถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ โดยใช้ Repeated measure ANOVA และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ Independent t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลคุณลักษณะประชากรพบว่า ครูผู้ดูแลเด็กกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 30 คน ซึ่งพบว่ากลุ่มทดลองเป็นเพศหญิงทั้งหมด มีอายุระหว่าง 20-59 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี (ร้อยละ 50) โดยพบว่ามีอายุเฉลี่ย 35.50 ปี ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 97.6) ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี (ร้อยละ 40) พบว่าอายุเฉลี่ย 37.17 ปี ทั้งสองกลุ่มมีอายุเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 63.3 และ 70.0

ตามลำดับ) ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ ส่วนใหญ่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 93.3 เท่ากัน) กลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 1 – 5 ปี (ร้อยละ 56.7 และ 36.7 ตามลำดับ) โดยพบว่า ประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มทดลองเฉลี่ย 6.37 ปี และกลุ่มเปรียบเทียบเฉลี่ย 8.03 ซึ่งกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลเด็ก เรื่องโภชนาการเด็ก การผลิตสื่อสำหรับเด็กปฐมวัย และพัฒนาการเด็ก (ร้อยละ 43.3) และกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลเด็ก เรื่องพัฒนาการเด็ก และการเจริญเติบโตของเด็ก (ร้อยละ 66.7 และ ร้อยละ 60.0 ตามลำดับ)

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปรที่ศึกษา ก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผล ภายในกลุ่ม (ตารางที่ 1) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็กหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = < .001$) และเมื่อเปรียบเทียบระยะติดตามผล

และหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปรที่ศึกษา ก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า

ก่อนการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปรที่ศึกษาไม่แตกต่างกัน

หลังการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปรที่ศึกษาในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

ระยะติดตามผล พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปรที่ศึกษาในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 1 และ 2)

Table 1 Comparison of mean scores in knowledge of encouraging preschool child development, perception of self-efficacy of encouraging preschool child development, and behavior of encouraging preschool child development in pre-experiment, post-experiment and follow-up stage.

Variables	Mean	SD	p – value
The knowledge of encouraging preschool child development			
Experimental group			
Pre – Post experiment	2.967	0.338	< 0.001
Pre-experiment – Follow up	3.167	0.381	< 0.001
Post-experiment - Follow up	0.200	0.391	1.000
Comparison group			
Pre – Post experiment	1.643	0.564	0.021
Pre-experiment – Follow up	1.071	0.582	0.230
Post-experiment - Follow up	-0.571	0.450	0.644
The perception of self-efficacy in encouraging preschool child development			
Experimental group			
Pre – Post experiment	6.067	1.177	< 0.001
Pre-experiment – Follow up	8.267	1.436	< 0.001
Post-experiment - Follow up	2.200	1.214	0.241
Comparison group			
Pre – Post experiment	-0.867	1.243	1.000
Pre-experiment – Follow up	-0.300	1.191	1.000
Post-experiment - Follow up	0.567	0.926	1.000
The behavior in encouraging preschool child development			
Experimental group			
Pre – Post experiment	5.800	2.256	0.047
Pre experiment – Follow up	6.433	2.087	0.013
Post experiment - Follow up	0.633	1.029	1.000

Table 1 Comparison of mean scores in knowledge of encouraging preschool child development, perception of self-efficacy of encouraging preschool child development, and behavior of encouraging preschool child development in pre-experiment, post-experiment and follow-up stage. (cont.)

Variables	Mean	SD	p – value
Comparison group			
Pre – Post experiment	-1.833	2.085	1.000
Pre experiment – Follow up	-0.700	2.213	1.000
Post experiment - Follow up	1.133	1.653	1.000

Table 2 Comparison among mean in knowledge of encouraging preschool child development, perception of self-efficacy of encouraging preschool child development, and behavior of encouraging preschool child development in pre-experiment, post-experiment and follow-up stage and in between experimental group and comparison group.

Variables	Experimental group (n=30)		Comparison group (n=30)		t-test	df	p-value
	Mean	SD	Mean	SD			
The knowledge of encouraging preschool child development							
pre-experiment	9.30	1.860	9.10	2.107	0.390	58	0.698
post-experiment	12.27	1.388	10.87	1.306	4.024	58	< 0.001
follow-up	12.47	1.432	10.21	2.132	4.752	56	< 0.001
The perception of self-efficacy in encouraging preschool child development							
pre-experiment	62.93	5.836	65.37	6.435	-1.534	58	0.130
post-experiment	69.00	3.572	64.50	3.749	4.760	58	< 0.001
follow-up	71.20	5.616	65.07	4.510	4.664	58	< 0.001
The behavior in encouraging preschool child development							
pre-experiment	63.67	11.763	63.40	9.825	0.095	58	0.924
post-experiment	69.47	4.592	61.57	4.666	6.610	58	<0.001
follow-up	70.10	2.771	62.70	6.808	5.514	58	<0.001

* p – value < 0.01

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของโปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน พบว่าหลังการทดลอง และระยะติดตามผลที่ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ในระยะติดตามผลกับหลังการทดลองพบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ($p - value = 1.000$) แต่ในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เพิ่มขึ้น หลังการทดลองเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองเกิดความรู้ และความเข้าใจเพิ่มขึ้นโดยไม่มีกิจกรรมกระตุ้นจากภายนอก ซึ่งมาจากการได้รับทั้งการสอน อธิบาย การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ต่อเนื่องเป็นระยะๆ ซึ่งการเกิดความรู้ และความเข้าใจนี้จะก่อให้เกิดความคงทนและยั่งยืนได้มากกว่า ซึ่งเป็นผลของโปรแกรมการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเองของแบนดูรา⁹ โดยใช้ประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จ การใช้คำพูดชักจูง และการกระตุ้นอารมณ์ และมีการอภิปรายกลุ่ม ให้ระบายหรือสะท้อนความรู้สึกเกี่ยวกับความสำคัญของครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อเกิดการยอมรับ และให้การเห็นความสำคัญของตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีผลสอดคล้องกับการศึกษาของศุภร น้อยใจบุญ⁹ ที่พบว่าผู้ปกครอง โดยได้รับโปรแกรมผ่าน

กระบวนการการอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ บรรยายเพื่อให้ความรู้เรื่องการพัฒนาการเด็กวัยทารกการสาธิตและลงมือทำแล้วหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยทารก ดีวก่อนทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน พบว่าหลังการทดลอง และระยะติดตามผลที่ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ (ตารางที่ 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในระยะติดตามผลกับหลังการทดลองพบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ($p - value = 0.241$) แต่ในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น จากหลังการทดลองเล็กน้อย ด้วยกิจกรรมที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย การให้กลุ่มทดลองได้รับการ ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง จนกว่าจะสามารถทำได้ เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กเกิดประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง ทำให้เกิดการรับรู้ในความสามารถของตนเอง รวมถึงการใช้กิจกรรมให้เห็นจากตัวแบบ ที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กที่สามารถทำกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการได้สำเร็จ รวมถึงการให้ชมเชยวิดิทัศน์เกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็ก และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กได้เห็นแบบอย่าง และมีการกระตุ้นทางอารมณ์ โดยการให้ครูผู้ดูแลเด็กได้ระบายความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเอง

ทำแล้วสำเร็จ และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่พบว่ามีปัญหาด้านภาระงาน ที่ไม่สามารถทำกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และเมื่อไม่ได้มีการปฏิบัติจริง ทำให้ไม่เกิดทักษะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน แต่เมื่อมีการใช้คำพูดในการชักจูง โดยการให้กำลังใจ และชื่นชมจากผู้วิจัย จากการจัดกิจกรรม และการติดตามเยี่ยมที่ศูนย์เด็กเล็ก ทำให้ครูผู้ดูแลเด็ก ได้รับความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนได้อย่างมั่นใจ และต่อเนื่องมากขึ้น ซึ่งมีผลสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันราชานุกูล¹⁰ และสุกร น้อยใจบุญ⁹ พบว่า ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็ก มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และดูแลเด็ก จากวิธีการให้ความรู้โดยการสอนเป็นรายกลุ่ม การเรียนรู้ผ่านตัวแบบหรือประสบการณ์ของผู้อื่น โดยให้สังเกตวิธีการปฏิบัติกิจกรรมการดูแลเด็กผ่านการดู วิดีทัศน์ การพูดคุยซักถาม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยทารก ดีวก่อนทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

3. พฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่าไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.114$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการที่พฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน เกิดมาจากครูผู้ดูแลเด็กมีบทบาทหน้าที่ ในการจัดกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กและการเรียนรู้ของเด็กตามวัย ใน

ศูนย์เด็กเล็กอยู่แล้ว ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติบ่อยๆ และคุ้นเคย ทำให้สามารถปฏิบัติพฤติกรรมได้อย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในแต่ละระยะเวลาการทดลอง พบว่าหลังการทดลองที่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนก่อนการทดลองกับระยะติดตามผล ก็พบว่าในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.047$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนก่อนการทดลองกับระยะติดตามผลก็พบว่าในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.013$) ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในระยะติดตามผลกับหลังการทดลอง แม้จะพบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} = 1.000$) แต่ในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนเพิ่มขึ้นจากหลังการทดลอง และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็กหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้พฤติกรรมที่มีการปฏิบัติเป็นประจำ แต่เมื่อได้รับการกระตุ้นเตือนเป็นระยะๆ โดยการจัดกลุ่มสาธิต ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริงจนกว่าจะ

สามารถทำได้ เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กเกิดประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง รวมถึงการใช้กิจกรรมให้เห็นจากตัวแบบ ที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กที่สามารถทำกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการได้สำเร็จ รวมถึงการให้ชมวิดิทัศน์ เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กได้เห็นแบบอย่าง และมีการกระตุ้นทางอารมณ์ โดยการให้ครูผู้ดูแลเด็กได้ระบายความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองทำแล้วสำเร็จ และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีการใช้คำพูดในการชักจูง โดยการให้กำลังใจ และชื่นชม ให้คำแนะนำ จากผู้วิจัยจากการจัดกิจกรรม และการติดตามเยี่ยมที่ศูนย์เด็กเล็ก จนทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง จะทำให้สามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้ถูกต้อง สม่าเสมอ และต่อเนื่องได้ซึ่งมีผลสอดคล้องกับการศึกษา ศุภร น้อยใจบุญ¹⁰ พบว่า ผู้ปกครอง จะได้รับโปรแกรมผ่านกระบวนการการอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การดูวิดีโอทัศน์ บรรยายเพื่อให้ความรู้ การสาธิตและลงมือทำ ทบทวนความรู้ พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และอภิปราย รวมถึงได้รับการเยี่ยมบ้าน พร้อมทั้งชื่นชม เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับพ่อแม่ หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมี พฤติกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยทารก ดีวก่อนทดลอง และดีวกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเช่นเดียวกับ การศึกษาของแฮสตั้งและบราวน์¹¹ ที่ศึกษาเรื่องความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม ความเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ปัจจัยทำนายจากปฏิกิริยาทางอารมณ์กับพฤติกรรมที่ทำหาย โดยศึกษาในบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาทางสติปัญญา และเด็กออทิสติกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ อาจทำให้บุคลากรมีความเสี่ยงที่นำมาสู่ประสบการณ์ของ

ปฏิกิริยาทางลบ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

การได้รับโปรแกรมพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน ที่มีการพัฒนาความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก พบว่าในกลุ่มทดลองเพิ่มสูงขึ้นหลังการทดลอง และระยะติดตาม โดยพบว่าครูผู้ดูแลเด็กมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประเมินพัฒนาการเด็กตามช่วงอายุ ตามแบบ อนามัย 55 ตามลำดับ ซึ่งการเมื่อเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้เกิดความคาดหวังต่อผลลัพธ์คือ พฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย ประกอบกับพฤติกรรมเดิมที่ครูผู้ดูแลเด็กต้องปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ จึงส่งผลให้ครูผู้ดูแลเด็กมีพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวันเรียน 5.พฤติกรรมการส่งเสริมปัญหาที่ระบุไว้ว่าความไม่มั่นใจในการประเมินพัฒนาการของเด็กเปลี่ยนแปลงหลังจากทดลองแล้วมั่นใจเพิ่มหรือไม่ในข้อใด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็กสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$) ส่วนพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก พบว่าภายในกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$) สามารถนำไปเป็นแนวทางในการให้ความรู้ หรือนิเทศติดตามการดำเนินกิจกรรมของครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน

จุดอ่อน เนื่องจากกลุ่มครูผู้ดูแลเด็กต้องปฏิบัติงานในวันเวลาราชการ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนกิจกรรมให้เหมาะสมตามบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยปรับกิจกรรมในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์แทน รวมทั้งการประสานงานกับผู้บังคับบัญชาของกลุ่มตัวอย่าง ต้องมีการให้ข้อมูลที่จำเป็น เพื่อให้เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ได้รับความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่าง

จุดเด่น สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นแนวทางในการให้ความรู้ หรือนิเทศ ติดตามการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน หรือประยุกต์ใช้กับการให้ข้อมูลด้านการส่งเสริมสุขภาพเด็กด้านอื่นของครูผู้ดูแลเด็ก เช่น ภาวะโภชนาการในเด็ก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.ด้านการบริการ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสามารถนำโปรแกรมพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนของครูผู้ดูแลเด็ก ไปเป็นแนวทางในการให้ความรู้ หรือนิเทศติดตามการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน หรือประยุกต์ใช้กับการให้ข้อมูลด้านการส่งเสริมสุขภาพเด็กด้านอื่นของครูผู้ดูแลเด็ก เช่น ภาวะโภชนาการในเด็ก

2.ด้านการวิจัย เนื่องจากในครั้งนี้เป็นการศึกษาในครูผู้ดูแลเด็ก จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อเนื่องถึงผลที่เกิดขึ้นกับเด็ก ที่ครูผู้ดูแล

เด็กที่ได้รับโปรแกรม และควรมีการติดตามถึงความยั่งยืน และวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดโครงการวิจัยควรดูความเหมาะสมของลักษณะงานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนกิจกรรมให้เหมาะสมตามบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งต้องปฏิบัติงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ทำให้ต้องมีการปรับกิจกรรมในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์แทน รวมทั้งการประสานงานกับผู้บังคับบัญชาของกลุ่มตัวอย่าง ต้องมีการให้ข้อมูลที่จำเป็น เพื่อให้เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ได้รับความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดทำโปรแกรมการพัฒนาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบลในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3. ควรมีการประยุกต์ใช้สื่อ และกิจกรรมกับกลุ่มอื่น เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอาสาสมัครสาธารณสุข ผู้เลี้ยงดูเด็ก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

1. Meerod C. Effect of Training Program to Enhance Child Development on Knowledge, Practice of Mother with Children Aged One to Three Years Old. Thesis Master of Science (Public Health), School of Family Health, Graduate School Mahidol University; 2007. (In Thai)
2. Chan-em S. Child Psychology. 4th Edition. Bangkok: Thai Wattana Panich Printing House; 2000.
3. Sookjing W. Report on Child Development Survey 2007. Department of Health, Bureau of Health Promotion. Date of Search 7 October 2011. Accessed form http://hp.anamai.moph.go.th/download/document/44-46_PDF.pdf. 2007.
4. Regional Health Promotion Center 5 Nakhonratchasima. Report on Performance Standard Assessment in Child Care Center 2011 in NaKhonratchasima. 2011.
5. Ministry of Education. Policy and Strategy for Early Childhood Developmental Long Term (0-5 years) 2007-2016. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao; 2007.
6. Department of Local Administration. Guide to Child Development Centers of Local Administrative Organizations. 2011. Date of Search 22 December 2011. Accessed form http://www.thailocaladmin.go.th/work/e_book/eb6_3/eb6_3.htm. 2004.
7. Promproh S, Leangsomnapa Y, Dechawoot L. Needs for developing knowledge of the performance of child care teachers for Child Development Centers in Chantaburi. Journal of Phrapokklao Nursing College. 2006; 17(2): 10-17.
8. Bandura Albert, Self – Efficacy: The Exercise of Control. New York: W.H. Freeman, c1997.
9. Noijai boon S. Effectiveness of the Promoting Infant Development on Parental Knowledge, self-efficacy, and Promotive Behavior for Infant Development. Thesis Master of Science (Public Health), School of Public Health Nursing, Graduate School Mahidol University; 2002. (In Thai)
10. Rajanukul Institute. Development of self-efficacy of caregivers in children with mental retardation. Date of Search 3 August 2013. Accessed form www.rajanukul.com/main/_admin/image/review0000052.doc. 2007. (In Thai)
11. Hastings P.R., Brown T. Behavioural knowledge, Causal beliefs and self- efficacy as predictors of special educators' emotional reaction to Challenging behaviors. Journal Intellectual Disability Research. 2002; 46(2), 144-150.

